

Te drága Jézus, mi történt tevéled

Hermann János, 1585–1647

Crüger J., 1640

1. Te drá-ga Jé - zus, mi tört-ént te - vé - led,
Hogy oly ke-mé - nyen sújt a zord í - té - let?
A szörnyű vét - ket el mi-vel kö-vet - ted?
Mi volt a tet - ted?

2. Megostoroznak, tövissel csúfolnak, Arcodba vágnak, gúnyolódva szólnak, Epét ecettel kínálgatni mernek, Keresztre vernek.

3. Mondd, ennyi kinnak mi az eredetje? Jaj, vétkeimmal vertelek keresztre! Amit te szenvedsz, Jézus, én okoztam, Fejedre hoztam.

4. S mily büntetés, mit a világ Reád mért? A jó nyájörző szenved a juháért; A bűnért, melyet szolgák elkövettek, Az Úr fizet meg.

5. Meghal a jó, ki hűség volt s alázat, Az él, ki Isten bántására lázadt; A vétkes ember sértetlen, s bilincsből Ott áll az Isten.

6. Ó, mérhetetlen szeretet, csodás hit, Amely a kínok zord útjára rávitt! Én vígadózva élek és örömben, Te kín-özönben.

7. Ó, nagy Királyom, minden kor Királya, Hűségedet hogy hirdethesse hála? Nincs emberszív, melyben tanács fakadhat: Néked mit adhat?

8. Ha trónusodnál, Jézusom, Vezérem, Fejem ragyogva fürdik majd a fényben: Énekelek, hol szentül zeng az ének, Dícsérve Téged.